

pred licem se pravde našo malo ko je
rođenima nastradalih rane da ne gnoje
uteha je i podsetnik, dušu kida, mrvu
jedinstvena grobnica mozgov a krvi
poklonici dolaze, daci sad se roje
zaborava potomci više se ne boje
tu kod Hrama Svetog Marka ploče stoje
spomenici, kosturnice pogubljene broje
dvesta sedam, dvesta osam, srce tužno
bilo

o Božiću šta se u Drakseniću zbilo
nek se reči ove u postojanje slože
zavađene strane nadalje ne glože,
ruku pomirenja ispruži ko može
a što umre s tobom da Vaskrsne Bože

**Autor nagrađene pesme prva nagrada
Biljana Minić**

Biografija

Zovem se Biljana Minić. Da bih ispunila
želju roditeljima i postala “gospođa s
fiksним radnim vremenom”, završila sam
srednju ekonomsku školu i studirala
računovodstvo i finansije u Novom Sadu. I –
nisam postala gospođa. Još uvek sam obična

devojka, koju reči Na međunarodnom
književnom konkursu “Suze Kozare 2023”
moja pesma “Draksenić” je jure i traže da
budu zapisane. Objavila sam zbirku poezije
“Srećan sam ko malo dete”.

osvojila prvo mesto.

Nagrada Evropske akademije Zlatna značka
pripala mi je na konkursu “Pesma godine
2023” za pesmu “Šašavo moje”.

Nagrađivana sam na međunarodnom
književnom konkursu Antonio Mario
Romanello za pesmu „Nemoj da se bojiš“,
na konkursu Slobodna tema 2020. u
organizacij Kulturnog centra
Zrenjanina za pesmu „Ne možeš prevariti
ljude“.

Objavljivala sam pesme u zbirkama poezije
„Mladi dolaze“ (Udruženje književnika
Srbije),

„Umno“ (Književna zajednica Jugoslavije),
„Ulaznica“ (Gradska biblioteka Zrenjanin).
Neke pesme su prevedene na italijanski,
engleski i bengalski jezik.

Volim jutro, plazma tortu i iznad svega
dobre ljude.

ИНТЕРВЈУ СА ДР ЗОРАНОМ МИЛОШЕВИЋЕМ ЛАУРЕАТОМ МЕДАЉЕ ИГОРА ГРИГОРЈЕВА У 2023. ГОДИНИ

Београд, Србија

ТВМ: Поштовани професоре, осим у Србији и територијама на којима живе Срби и на којима се говори српски језик, Ви сте познати и цењени и на територији Русије и Белорусије. Шта за Вас представља Русија, како су се јавили интересовање и љубав према њој?

З. Милошевић: Русија за нас православне из Србије је, пре свега, СВЕТА земља у којој живе наша браћа и сестре, православни Руси и Русиње. Русија је за мене и земља

ПОДВИГА, не само у бројним ратовима којима су сузбијали агресоре, већ и у вери, култури, науци... Другим речима

Русија је једина земља у којој би могао да живим осим

Србије – друга отаџбина.

ТВМ: Приредили сте многе зборнике научних радова на тему духовности, значају вере за здрав живот човека, водили сајтове

који су преносили чланке на духовне теме. Колико се млади људи интересују за Православље и како видите улогу духовности у њиховим животима?

З. Милошевић: Да, радило се, наравно уз подршку колега из Русије и Белорусије. Заједничко нам је, између осталог, Православље. Приличан број младих у Србији се интересује за Православље, посебно оних из Републике Српске. Интересантно је да када причамо о православном погледу на брак и породицу, то код младих има великог одјека.

Младима, осим свештеномонаха, савесних појединих верника и родитеља, мало ко говори да емотивни живот, у делу који се односи на супротни пол, не мора бити онакав како га је наметнула популарна култура. Све више младих има жељу за браком по православном схватању ове институције и полако почињу да праве отклон од промискуитетног живота, који им нуде медији.

ТВМ: О Вама говорите као о православном научнику. Колико Вам та титула ласка?

З. Милошевић: Да, у сагледавању друштвених појава и законитости полазим од православног погледа на човека, друштво и институције. Дубоко сам убеђен да је ово исправан пут.

ТВМ: Награђивани сте високим признањима у Србији, Русији и Белорусији. У 2023. години добили сте Медаљу Максима Богдановича у Минску, Белорусија; Златну значку са чланском картом Удружења српских књижевника Словеније, Академије науке и уметности у Љубљани; Награду за животно дело у области науке у Зворнику, Република Српска; а сада и Медаљу Игора Григорјева у Санкт-Петербургу. Колико Вам значи Медаља Игора Григорјева?

З. Милошевић: Свака награда из Русије је за мене велика част. Све награде брижљиво чувам. За нас у Србији је важно да наш рад примети неко у Русији, а још кад то и награди – срећи нигде краја. Медаља Игора Григорјева је у мој живот дошла потпуно ненадано. Знате, ја нисам човек који уме да се гура и намеће било коме. За ову медаљу су ме предложили моји сарадници и ученици, који су веровали да ја ту награду заслужујем. Наравно, у почетку сам био врло изненађен и питао сам се да ли ја ту награду својим делом заслужујем. Игор Григорјев је био изузетан песник, човек из народа, али такође и ратник, борац за слободу, за Мајку Русију.

Потом сам почео да правим аналогију између свог живота и живота Григорјева. Завршио сам Војну академију, што се поклопило са ратничким путем Григорјева. Обојица смо патриоте, људи своје земље, Православље је осветлило и његов и мој животни пут. Без суза у очима нисам могао да читам поезију Григорјева. Тако је природна, светла, пуна емоција и људскости. Схватио сам још једном да се све дешава са разлогом и да ми ова награда није случајно дошла, и то на 100. годишњицу рођења овог великог руског песника.

ТВМ: Игор Григорјев је превођен на српски језик, а сигурни смо да сте његова дела читали и на оригиналном руском језику. Реците нам нешто више о књижевном стваралаштву Григорјева.

З. Милошевић: Да, захваљујући преводиоцу Дајани Лазаревић, Игор Григорјев је постао присутан и међу Србима. Његова судбина је слична судбинама православних научника и уметника уопште. То су за друге, па и власт „сумњива лица“. Не разумеју, али их сматрају опасним по систем вредности који намеће Запад. Волети отацбину у Србији је данас „грех“. Нас уче да волимо Европску унију, НАТО, европске вредности, амерички простаклук (који се овде назива културом).

Према томе, Игор Григорјев је аутор чија поезија надахњује на све оно што су традиционалне вредности, од Вере до Отацбине. Григорјев је човек који је чврсто и искрено веровао у Бога и та Божија честица је присутна у свим његовим песмама. Међутим, она се нигде директно не помиње, већ је изражена кроз љубав према Отацбини, љубав према земљи, небу, природи, према ратним друговима, породици, свету. Григорјев је преживео рат и многе неправде, али никога није мрзео. Његова поезија се не може читати без суза. Снажна је, емотивна, вишеслојна, болна и моћна. А поврх свега – истинита!

Велики број песама Григорјев је посветио Русији и Белорусији, руској суровој клими и природи, али и партизанима, ратним друговима и идеји. Величао је борбу за слободу, херојство, подвиг руског народа који је водио ка Победи. Нисам професионалац у тумачењу књижевности, али по свом субјективном доживљају могу да кажем да је Григорјев био херој у свему – у рату, у миру, у књижевности и животу. Честитамо др Зорану Милошевићу на Медаљи Игора Григорјева! Захваљујемо се на издвојеном времену и желимо му још много успеха у животу и научном раду.

Разговор водила Татјана Вучинић-Маљевић.

VOLETI NEKOGA SA KIM NE MOŽETE DA BUDETE – КАКО SE ODLUČITI: REŠENJE JE JEDNOSTAVNO, SAMO PRATITE SOPSTVENA OSEĆAJA!

Kada ne možete da budete sa osobom koju volite – evo šta da uradite kada se rastajete sa srodnom dušom!

Ljubav je najmoćnija sila u Univerzumu, ona je alhemija koja pretvara kamen u zlato. Ali šta se događa kada volite osobu sa kojom iz nekog razloga ne možete da budete? Bez obzira da li vi odlazite zbog lošeg odnosa iako i dalje volite, ili je ova osoba pronašla drugi put, najvažnije je da ovo prihvatite.

Istina je da može biti teško, da ćete se i u narednim danima i mesecima možda buditi i dalje osećati šapat duše te osobe. Mnogi od nas se u ovakvim situacijama trude da zaborave, ali ovaj proces ide sporo, i to treba prihvatiti. Moguće je da ćete se truditi da zavolite nekog novog, ali nemojte siliti osećanja, jer će tako ponovo sve pasti u vodu. Jednostavno pustite da prođe, da se emotivne rane zacele.

Ova osoba će i dalje biti u vašim mislima, snovima, željama, srcu. Dajete sve od sebe da izbegnete istinu, ali u određenim trenucima shvatate da ne možete i dalje ništa. Ljubav je i dalje prisutna, ma koliko pokušavali da je oterate.

Svako ima pravo da bira sa kim će da bude u vezi. Svjedoci smo da je u današnje vrijeme sve više veza u kojima partneri imaju veliku razliku u godinama.

Treba da budemo svjesni toga da ljubav ne zna za godine. Ali se sve češće susrećemo sa osudama kada su u pitanju veze gdje je muškarac u vezi sa dosta mlađom djevojkom i obrnuto.

Dokle god je ta veza na dobroljnom izboru to je u redu i ne treba nikoga da osuđujemo što je u vezi sa mlađim ili starijim muškarcem. U ovom članku ćemo se osvrnuti na veze starijih muškaraca sa mlađim djevojkama i navešćemo vam nekoliko razloga zbog kojih stariji muškarci biraju mlađe partnerke za vezu.